

Reseberättelse Estland / Finland 2005

”Kastrullresan 2”

Inledning

Efter att förra åter varit en vecka i Spanien på en fantastisk turné blev årets turné en kortare variant. Tanken att vi skulle åka på turné till Finland och Estland hade väl funnits bland oss ganska länge eftersom Teemu Honkanen nu ledde kören och hade goda kontakter i både sitt hemland och i grannlandet rakt söder ut. I båda länderna är det också uppskattat när det kommer gästande körer och gör konserter. Att vi skulle ha en buss med oss hela resan var ett ganska klart val, även om vi inte skulle lägga några större sträckor bakom oss, men eftersom vi inte stannade någonstans längre än en natt blev bussen vår utgångspunkt och tillfälliga hem. Bussturnéer är verkligen något speciellt. Då kör vi!

Torsdag 19/5

Bussen från Botkyrka Buss (ett företag i Taxi Kurir koncernen) var beställd till kl. 15.30 och var där fem i halv. Huruvida medlemmarna i kören hade arbetat halvdag eller tagit ledig hela dagen vet jag inte. När bussen var fylld och alla var avprickade började vi vår resa mot Frihamnen. Rusningstrafiken var kännbar och det tog dryga halvtimmen att ta sig de få kilometrarna genom Vasastan och Östermalm fram till färjeläget. Väl framme på terminalen anslöt tenorerna som redan var uppsjungna. Anders Pihl hade föredömligt nog ordnat med tenorbastu vid lunchtid och tenorerna kom direkt därifrån.

Samtidigt som det var dags för ”boarding” kom Resegeneralen på att konsertprogrammen fortfarande låg kvar i kyrkan. Tiden var knapp och med tanke på trafiken gällde det att handla snabbt. Taxi tur och retur till kyrkan på 48min var inget problem. Tack för det Taxi Stockholm! Väl ombord på båten, dryga 11 minuter innan avgång, anslöt jag till övriga som satt på soldäck och njöt av att den härliga majsolen log.

Innan den gemensamma middagen som serverades i bufférestaurangen var det samling i ett av konferensrummen ombord där en kort genomgång väntade. Genomgången var givande och det enda som jag minns att det stod på blädderblocket efter vi var klara var ”Baari on aina auki”. Det var Päivi som lärde oss detta och översatt betyder det ”baren är alltid öppen”. Ett uttryck som skulle användas flitigt under resten av turnén.

Efter att ha ätit och druckit gott var det många som provade var båten kunde erbjuda nattetid. Utbudet var inte det bästa men fick väl gå, vi var ju ändå på turné.

Fredag 20/5

Efter att vaknat till liv i våra 4-bädds hytter, ätit frukost och gjort lite sista-minuten-shopping var det så dags att beträda Estnisk mark. Det enda som stod mellan oss och Estland var passkontrollen. För de som varit i Estland innan EU-medlemskapet minns säkert den minutiösa kontroll som passpolisen utförde innan det var lov att komma in i landet. Denna gång gick det fortare. EU-medlemskapet har i alla fall gjort att det går fortare som turist att resa in och ut ur de baltiska staterna.

Väl ombord på bussen väntade en kort men givande sightseeing. Tallinn var verkligen en kontrasternas stad. Finnanskvarter blandat med betonggetto á la CCCP, men ändå en ganska vacker stad. Minst lika vacker var den otroligt charmerande (och söta) guiden som presenterade sig som Britta Tandvärk och vann allas hjärtan med uttryck som "hobbyringar" (studiecirklar) och "Vill du trola mig?" (Vet inte riktigt vad det betyder men kunde gott tänka mig att svara ja på den frågan...) Tyvärr var hennes tid med oss begränsad men vi kommer aldrig att glömma henne. Samtidigt som hon gick av bussen anslöt Jessica och Teemu som kom direkt med båten från Helsingfors. Incheckning nästa!!

Efter att ha checkat in på våra hotell fick vi alla en stunds ledig tid. På den lediga stunden fanns det bara en sak att göra och det var att snabbt hitta något att äta. Som vanligt på turnéer så gällde det att tänka framåt och ha koll på när det fanns ledig tid för mat härnäst. Det skulle visa sig vara först efter konserten så nu gällde det att äta.

Kl. 16.00 började uppsjungningen i Domkyrkan i Gamla stan. Kyrkan var vacker och efterklngen var vi nöjda med. Repet gick bra och efter lite kaffe och massa småkakor av varierade sorter var det så äntligen dags för resans första konsert. Konserten gick bra och den lilla publik som hade hittat dit var också nöjda.

Efter konserten var vi ett gäng som hamnade (via hotellet) på en för i Tallinns gamla stan, typisk restaurang med betoning på medeltida mat. Valfyllda fat med kyckling, fläsk- och nötkött tillsammans med mängder av surkål prydde bordet. Öl och ett mindre bra rödvin var det som fanns att dricka. När maten väl var avslutad, notan betald (under viss protest) och någon försökt ha ihjäl Emilia genom att kasta ut nåt slags hårt föremål från ett fönster på tredje våningen, var det helt plötsligt den 21:e maj och Cecilia fyllde 23år (fråga inte för vilken gång i ordningen...). Efter en snabbt besök på Ajax rum var det läge för att ta en kort tupplur för att vara i form inför morgondagens övningar.

Lördag 21/5

Två timmar senare, kl. 05.30 ringde väckarklockan på Christians och mitt rum. Halvtimmen senare var det frukost. Jonas var en av de första som dök upp till frukosten. Vi övriga tog hissen ner till matsalen medan Jonas kom med taxi. Anledningen tills hans val var väl inte så mycket att orda om, taxi är ju alltid rätt, men några detaljer om sitt nattliga äventyr ville han dock inte avslöja. Kanske får vi anledning till att återkomma med detaljer i nästa reseberättelse...

När bussen hade hämtat upp andra hälften av gänget åkte vi gemensamt den långa vägen till färjetterminalen. Vi insåg snabbt att det hade gått fortare att gå till terminalen än att ta bussen, men det gjorde detsamma när vi väl var framme. En stunds fikande i terminalbyggnaden hann vi med innan det var dags att gå ombord. Resan mellan Tallinn och Helsingfors med

”Speedbåten” tog en timma och fyrtio minuter. En fika till blev det för de flesta medan Mårten lekte med sin kamera. Den blixtrade i tid och otid och Mårten fick snabbt smeknamnet ”paparazziadvokaten”.

Klockan var kvart över tio när bussen parkerade utanför Scandic i Helsingfors. Eftersom dagens tema hittills (om det funnits något?!) var att fika så var det ju bara att hänga på den idén och slå ihjäl nästa timme med en kopp kaffe och en macka på någon lämplig uteservering i solen. Tröttheten i gänget gick inte att ta fel på och uppgick till nio på en tiogradig skala och när Christian berättade sin tragikomiska Gammel-bagge-historia var måttet rågat. Vi om satt vid samma bord kunde inte hålla skrattet under kontroll och våra höga skratt blandades med glädjetårar. När sedan utvalda delar av basstämman provade sina bä-röster ”bääää!” i tid och otid, så blev snabbt kören lite trötta på oss...

Halv tolv var kören i bussen igen och färden mot Sellosali, Esbo kunde börja. Jonas och Otto var inte i bussen på utsatt tid och inte under de följande 15 minuterna heller. Vi beslutade att de skulle få ta en taxi till konserten. Precis när beslutet att lämna kvar dem togs och dörrarna stängdes dök de upp. Sura miner och kommentarer fick räcka för denna gång, men nästa gång blir de lämnade.

Genrep, ytterligare en fika och sedan vara dags för första konserten på finsk mark. Vi var många som var spända på hur mycket folk som skulle komma, men tyvärr var det inte så många som dök upp. Dock går kvalitet före kvantitet och alla var vi glada och lite stolta över att Teemus bror Osmo kom och lyssnade. Osmo var nöjd med framförandet av sin Pater Noster och vi sög åt oss. Något annat som sög var det baksug som uppstod mellan scendörrarna och försvårade tongivningen för Teemu. Ljudet som uppstod, lät som om någon borrhade i betong, klingade klart i D-dur medan vi skulle sjunga i E-dur... Teemu sa efteråt att ”det är så joppigt när dom porrar i D-dur och jag ger E-dur.” En klassisk kommentar som kommer att leva kvar länge...

Eftermiddagen och kvällen bjöd på tid för att upptäcka Helsingfors på egen hand. Twixtårta och Champagne (Pol Roger) började några kvällen med för att fira den sköna Cecilia som fortfarande fyllde år. Efter middag och ett besök på en högt belägen bar var det så dags att inviga bastun som Teemu hade på sitt rum. Kläder av, handduk på, för vissa. De som inte använde handduk kunde skriva under på Teemus ord, ”Det finns inget pornografiskt med att bada bastu”.

Söndag 22/5

Frukostbuffé på Scandic är alltid bra, speciellt på turné. Dock innehöll den inte cava, som har blivit någon slags måttstock på standarden för en frukostbuffé efter spanienturnén, men å andra sidan var det nog lika bra att den inte gjorde det.

När alla var färdigätta var det dags att rulla mot Åbo för den avslutande konserten på denna turné. Botkyrka Buss tog oss säkert de 20 milen mellan Helsingfors och Åbo. Lunchen intogs snabbt på stan. Vi var några som fastande på en snabbmatskedja som serverade ”hampurilainen”. Ibland är finskan ett ganska kul språk, under hela turnén så har svenska ord gjorts om till finska med hjälp av att lägga till ändelsen ”lainen”. När sen ordet väl dök upp ”live” på en skylt på gatan var valet av lunchhak ganska självklart.

Åbo domkyrka. En stor och mäktig kyrka med bra akustik, kändes som en värdig lokal att ha sista konserten i. Konserten gick bra och speciellt roligt var att få träffa Teemus fru och dotter, Ano och Ainu.

Efter att ha tagit farväl av Hasse, som efter konserten skulle flyga direkt till Las Vegas på konferens, rullade bussen ner till Hamnen och Viking Lines terminal. Boarding, snabb installation i hytten och sen gällde det att få en bra plats i kön till buffén. Buffén var av slaget ”ät och drick så mycket du orkar” vilket passade kören ganska bra eftersom turnén led mot sitt slut. Att det sedan var söndag och morgondagen var arbetsdag var det inte många som tog hänsyn till när vi slog oss ner i matsalen runt tiotiden på kvällen.

Ingen avslutningsmiddag utan sång! Efter att ha ätit och druckit gott började kören så smått komma i form. Den ena favoriten revs av efter den andra och applåderna som övriga gäster bjöd på efter första låten blev allt mer avtagande efter hand som vi sjöng fler sånger. Men så är det ju så, som alla vet som varit på körresa, att det är ju inte för publiken eller övriga gäster man sjunger utan för oss själva. Ett par finska lastbilschaufförer (jag hoppas de fick blåsa när de körde av färjan dagen efter...) som satt ett par bord bort tyckte att nu räckte det.

Kommunikationen med Teemu var rak och tydlig, för alla som förstod fyllefinska och Teemu svarade artigt att ett par sånger till nog inte skulle skada. När sedan den ena chauffören tyckte att knytnävarna kanske skulle få ett slut på sången förstod vi att här fanns inget mer att göra än att dricka ur och gå vidare...

Måndag 23/5

Det var inga pigga miner som mötte oss vid frukosten strax efter fem svensk tid... Orsakerna må vara många men de mest troliga var: För mycket dans kvällen innan, tidsomställningen från finsk till svensk tid (23h – 1 dygn), tomheten efter fyra intensiva dygn ihop, snarkande människor som gjorde det omöjligt att vara i sin hytt, men det mest troliga var ändå Viking Lines tidtabell som trots allt är allt annat än bra planerad. Hade vi ankommit t.ex. kl 12.00 till Stockholm i stället för 06.30 lovar jag att kören hade varit mindre trött.

Väl av båten var det avsked på kajen som gällde. Förvisso gick bussen tillbaka till kyrkan men merparten av körmedlemmarna valde att ta sig hem, eller till jobbet direkt från kajen.

Ännu en klassisk turné var till ända. Detta var vår andra och (troligtvis) sista turné med Teemu som körledare. Teemu kommer lämna ett tomrum, men många är de minnen som vi delar tillsammans. Tack Teemu för den tid som varit och hoppas våra vägar möts igen.

Ett tack riktas även till Botkyrka Buss och chauffören Rolf Sandgren, som tryggt och säkert körde oss runt Östersjön.

//Resekommittén